

6.2 Over een gulzige ezel

Een pakezel mag niet klagen

De ene was een banketbakker, de andere een kok. Die leidden een gemeenschappelijk leven in één kamer en hadden mij benoemd als drager. Want hun meester, die tochten maakte naar vele streken, wilde altijd zijn (eigen) huisraad bij zich hebben. En zo werd ik opgenomen tussen die twee broers als derde kamergenoot. Ik ondervond dit leven van een lastdier toch als een goede toestand/een goed lot. Want de broers waren gewoon om 's avonds na de overdadige avondmalen veel overschotten terug te brengen naar onze kamer: de ene stukken varken, kip, vis, de andere broden, eieren, olijven, honingzoete lekkernijen. Ze legden alles op tafel en gingen daarna naar de thermen. Ik werd alleen in de kamer achtergelaten en at gulzig het eten op dat door de goden was aangeboden. Want ik was niet zo een echte ezel dat ik dat zoete voedsel zou achterlaten en hard hooi zou eten. Eerst stal ik kleine stukjes, daarna, aangemoedigd door de zoete geur, begon ik de beste stukken te verslinden.

Een mysterieuze dief?

Op een dag zei de ene broer aan de andere: 'Wie neemt er toch dagelijks stukken van onze gerechten weg?' Daarna beschuldigden de broers elkaar wederzijds van de schandelijke roof, en de ene noemde de andere een dief. De kok (zei): 'Het is oneerlijk dat jij de beste stukken steelt.' Daarop (zei) de bakker: 'Ik heb geen diefstal gepleegd. De goden kunnen dit bevestigen. Iemand probeert ruzie/tweedracht tussen ons te zaaien.' De kok zei anderzijds: 'Zijn het misschien reusachtige vliegen, die 's avonds onze kamer binnenvliegen en onze gerechten verslinden? We kunnen toch die ezel niet beschuldigen, die gewoon is om alleen maar hooi te eten?' In stilte bekeek ik hen.

Gezondheid, mijnheer de ezel!

Er werden veel gerechten op de tafels van de eetkamer gezet, vrienden werden uitgenodigd. Ten slotte bracht de meester zelf mij van de kamer naar de eetkamer. Daar zag ik de tafel, die vol was met onaangeroerd voedsel: vlees gekruid met look, gepeperd gevogelte, vissen overgoten met exotische saus. Hoewel ik voldaan was, wilde ik toch de meester bevallen (=een plezier doen) en tastte ik gulzig toe. Allen lachen en plots roept één van de tafelgenoten: 'Geef onze vriend een beker wijn!' Allen kijken me vrolijk aan en, terwijl ik in één teug de beker leegdrink, staan allen recht en wensen me met één stem gezondheid.